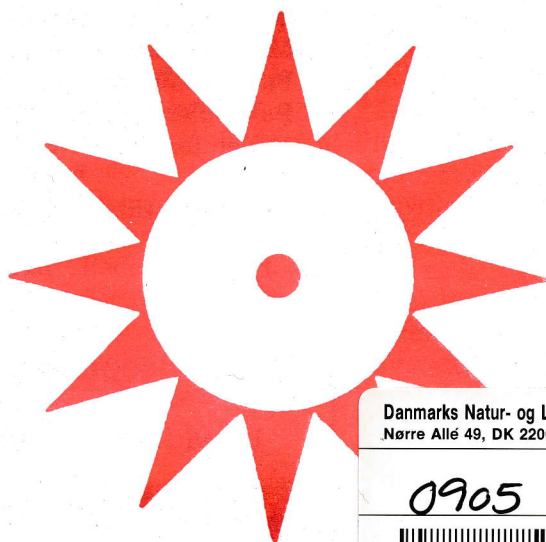

DIT HELBRED DIN FREMTID

Danmarks Natur- og Lægevidenskabelige Bibliotek
Nørre Allé 49, DK 2200 København N.

0905 - 5673

200007274091

Landsforeningen til
KRÆFTENS FOREBYGGELSE

- den med solen

5. Årgang - Nr. 4 - Okt. 1994

INDHOLD

side

Er jeg virkelig „nødt til at lade hende dø“	3
Således helbredte jeg min brystkræft.....	5
En helbredelseshistorie.....	7
Ny redaktør.....	8
Gaver	8
Rudolf Breuss:	
42 dages biosaftkur er effektiv mod kræft.....	9-12
Kost i forbindelse med kræftsygdomme	13
En pårørendes beretning.....	16
Foredrag.....	18
Nye bøger	18

ISBN 0905-5673

Bladets oplag 1800 stk.

Fordeling:

Medlemmer.....	750
Landsforen. organisationer	58
Kursteder, centre	* 19
Biblioteker	*249
Højskoler	*100
Medborgerhuse, socialcentre....	* 40
Media inkl. tidsskrifter	158
Partier, ministre, styrelser.....	41
Behandlere, andre	213
Møder, foredrag, etc.	372

* findes på tidsskriftshylden

Midlertidig
redaktionssekretariat:
Louis Montana

DET GRØNNE TÆKK
- dem med miljø-garanti!
97 85 44 94

Annoncepriser:

1/1 side kr. 800,-

1/2 side kr. 500,-

1/4 side kr. 275,-

1/8 side kr. 150,-

1/16 side kr. 80,-

Annoncepriserne er excl.
moms og gælder
reproklart materiale.

Er jeg virkelig „nødt til at lade hende dø?“

I vores medlemsblad Dit helbred Din fremtid, nr. 3/93 stod en artikel af Guy Forest med titlen „Jeg er nødt til at lade hende dø“.

Den handlede om en ung ugift kvinde med en 3-årig datter. Kvinden havde ulykkeligvis fået brystkræft med metastaser til hjernen, og i den anledning bønfuldt hun sin læge, kræftforskeren dr. Seymour Brenner, om at redde hendes liv.

Han var imidlertid, som alle amerikanske læger klar over, at hvis han greb ind med en hvilken som helst af de alternative terapier, han havde studeret de sidste fem år (!), og som havde kureret adskillige kræftpatienter, ville han blive brændemærket som kvaksalver af den amerikanske lægeorganisation, selv om han reddede hendes liv! Og samtidig ville han blive frakendt retten til at praktisere!

Efter artiklen står: „Redaktionen efterlyser indlæg herom til næste blad“.

Nu er det ganske vist et år siden. Jeg ville gerne have skrevet et indlæg med det samme, men var selv på det tidspunkt indblandet i en alvorlig retssag, som jeg ganske vist vandt både i by- og landsretten - men så skete der et eller andet mærkeligt „under bordet“, hvorved min modpart nær havde fået ødelagt hele min praksis.

Det var imidlertid ikke første gang, jeg havde med vores såkaldte retssystem at gøre. Jeg skal kort beskrive, hvordan det gik til, at jeg efter 19 års absolut tilfredsstillende tjeneste som fysioterapeut på Stege Sygehus, af vores nye overlæge - der åbenbart havde behov for at stå sig godt med den dødssyge Sundhedsstyrelse - fik mig erklæret som en „heks“, der nødvendigvis måtte uskadeliggøres.

Det skal indskydes, at jeg under hele min ansættelse havde et ualmindeligt godt forhold til både læger og patienter - ikke mindst fordi jeg ofte tog på efteruddannelseskurser for fysioterapeuter, og derfor hjalp de fleste patienter særlig godt. Samtidig studerede jeg „i smug“ alternative behandlinger som f.eks. zoneterapi, som det er mig, der har indført i Skandinavien.

Byens befolkning fik således stor tillid til mig, hvorfor det undertiden skete, at de opsøgte mig privat og spurgte om hjælp for sygdomme, som lægerne stod hjælpeløse overfor. De vidste nemlig, at jeg selv - efter et frygteligt ulykkestilfælde, nemlig påkørsel af en beruset lastbilchauffør - blandt andet var

blevet hjulpet af en i udlandet højt uddannet naturlæge og biokemiker ved navn Otto Ballin, som bl.a. kurerede adskillige kræftpatienter.

Efterhånden henviste jeg så mange patienter til Ballin - der boede i København - at han 3 dage om ugen indlogerede sig på et hotel i Stege, og der kurerede adskillige patienter, som lægerne havde opgivet.

Det gik altsammen fint, indtil jeg fik en kvindelig patient, som nylig var vendt hjem fra udlandet, hvor hendes mand - efter hvad hun fortalte mig - havde haft en overordentlig høj stilling. Skønt mandens stilling åbenbart havde gjort hende ikke så lidt indbildsk, ønskede jeg naturligvis at hjælpe hende bedst muligt og fortalte hende derfor, at massage plus kortbølge og øvelser ikke kunne kurere den slidgigt, der plagede hende, men kun lindre den. Jeg kendte imidlertid én, der kunne helbrede den slags, og nævnte Otto Ballin og hans uddannelse, „dersom hun skulle være interesseret“.

Da hun samme aften med sin mand sad til højbords hos sin læge (som jeg ikke kendte, da han ikke boede på Møn), fortalte hun ham, at „fysioterapeuten på Stege Sygehus henviste overlægens patienter til kvaksalvere“. Hvilket var ren og skær løgn. De patienter, som opsøgte mig privat, var kun folk, som lægerne - inklusive overlægen - havde opgivet.

Denne lille episode medførte, at jeg med to dages varsel blev smidt ud af sygehuset og ikke anede mine levende råd med hensyn til, hvor jeg skulle opmagasinere mine møbler; hvor jeg i det hele taget skulle flytte hen, eller hvad jeg skulle stille op.

I parentes skal det bemærkes, at både overlægens kone, og flere af bestyrelsesmedlemmernes koner led af alvorlige sygdomme, som lægerne ikke kunne klare, men som Ballin havde kunnet kurere dem for! (Den chance fik han imidlertid ikke - så højt elskede ingen sin kone!!!).

Den påfølgende retssag med Sundhedsstyrelsen varede samfulde 5 år og kostede mig en formue.

Efter gode venners råd oprettede jeg imidlertid klinik og bolig i Vordingborg og kunne nu begynde at bruge alt det, jeg livet igennem havde studeret også inden for naturhelbredelse. Blandt andet af denne hårde tid har jeg lært, at intet i livet er tilfældigt eller meningsløst, men at alt til syvende og sidst har en kærlig mening. Men det har jo nok ikke så lidt med min tro på en alkærlig Gud at gøre.

Hvad min klinikvirksomhed angår, kan jeg kun sige, at hele Danmark med dyb interesse havde fulgt retssagen. Så efter at have haft blot en lille annonce i den lokale avis, kom der i løbet af en uge 120 personer på ventelisten! Og i de følgende 20 år behøvede jeg aldrig at annoncere!

Naturligvis blev jeg medlem af Landsforeningen til Naturhelbredelsens Fremme da den startede. Og blev også fra første færd medlem af Dansk Selskab for Integreret Medicin, hvor læger og naturlæger samarbejder. Det siger da sig selv, at det må være fremtiden.

Iøvrigt kan det oplyses, at der i dag - 26 år efter min udsmidning - ikke blot er masser af mennesker, der søger alternativ behandling i stedet for at lade sig forgifte af medicin fra fabrikker, hvis eneste mål er at tjene masser af millioner. Efter sigende er det over 50% af befolkningen, der søger naturhelbredelse. Den største gruppe kommer endda fra de ansatte på sygehusene, og det er intet under. De ved nemlig, hvad der foregår, og skal ikke nyde noget!

Jeg må slutte med at oplyse, at nogle af de fornemmeste helbredelsesmetoder, jeg kender, har jeg lært af fremragende læger, der trods kollegernes misbilligelse vovede at gå deres egne veje.

Lis Andersen

Landsforeningens Protektrice

aut. fysioterapeut & naturterapeut

Grundtvigs Allé 6 - 4760 Vordingborg

Tlf. 5377 0321 - man.-fre. fra 8-12

Således helbredte jeg min brystkræft!

Som kontaktperson til Landsforeningen til Kræftens Forebyggelse finder jeg det på sin plads, at jeg fortæller min historie.

Jeg er nu 53 år og for 8 år siden, fik jeg fjernet en kræftknode i venstre bryst. Mine tanker og følelser var som hos de fleste - afmagt, fortvivlelse og „hvorfør mig?“

Jeg husker, at jeg gik på stranden og tænkte over min situation. Jeg så min mor for mig, og jeg spurgte hende, om hvad jeg dog skulle gøre. Jeg fornemmede, at hendes svar var: Find dine egne veje min pige, du ved, at min vej duede ikke. Hun døde som 56-årig af brystkræft efter mange smertefulde behandlinger. Jeg opsøgte en naturlæge i København. Foruden at være et herligt menneske oplyste han mig om de mange muligheder, jeg kunne vælge at bruge, og oplysning var, hvad jeg havde brug for. Jeg valgte at bruge en masse medikamenter ud fra en irisdiagnose. Derefter talte jeg med min hjemlige læge og bad ham henvende sig til hospitalet og aflyse en indlæggelse af mig til yderligere behandling. Om min læge forstod mig eller ej, er jeg ikke helt sikker på, men han var uhyre venlig, og han sagde: Valget er dit, og det er dit liv, så du har din frie vilje til at gøre, hvad du finder rigtigst, men lov mig, at komme her og få taget blodprøver, så jeg kan følge dig.

Se, det var en virkelig læge, som H. C. Andersen ville have sagt. Han påpegede, at selvmedlidenhed kunne jeg ikke bruge til noget, og det kunne jeg kun give ham ret i.

Jeg tog direkte til Julia Vøldans kursted, og fandt en helt anden måde at leve på. Jeg ville lyve, hvis jeg sagde, at jeg fandt det let.

Efter en uge dér, med den helt rigtige kost, samt kurser om sund levevis og brug af de mange forskellige opbyggende og helbredende medikamenter, følte jeg mig som et andet menneske.

Jeg havde fået styrke og klarhed i mine tanker samt ro i sindet. Jeg skulle fortsætte med denne kur i 8 måneder, og som Julia Vøldan sagde til mig: Husk, knuder kan ikke gro i det miljø, du byder dem nu - og hvis der er flere tilbage vil de visne og dø!

I den kommende tid fik jeg gennemgået min tilværelse kraftigt, jeg gik tidligt i seng og vågnede derfor tidligt om morgenen. De dejlige morgenstunder med min urtete og mine klare drømme betød utrolig meget for mig.

I den periode blev huset målt for skadelige jordstråler og sengen flyttet.

En kær veninde ringede og spurgte mig, om jeg var sikker på, at jeg fik de rette doser af kosttilskud, det kunne jeg jo ikke være sikker på, men jeg gjorde, hvad jeg kunne. Hun fortalte om kinesiologi og bad mig tage med til et foredrag om dette emne. Det greb mig straks, så de sidste 7 år har jeg arbejdet med kinesiologi. I begyndelsen var alt, hvad jeg foretog mig, noget der handlede om mit eget jeg. Senere fik en dygtig kinesilog fat på nogle psykiske blokeringer hos mig, og da jeg kunne give slip på dem, følte jeg virkelig, at jeg blev et sundt, helstøbt menneske.

Jeg arbejder mest med pædagogisk kinesiologi, dvs. jeg arbejder med børn, der føler sig dumme, mindre værd og stressede. Disse følelser, sammen med forkert kost, mm., giver helt bestemt sygdom og en ringe livskvalitet. Jeg taler også med mange kræftramte mennesker - og alle skal behandles individuelt. Hvad der er rigtig for den ene, er måske forkert for den anden.

På en kinesiologikonference i San Diego for nogle år siden, kom jeg til at tale med en mand, der havde arbejdet med kinesiologi i flere år. Jeg spurgte ham, hvorfor han var startet på det, og han fortalte mig, at hans kone var blevet meget syg af sukkersyge, og nu ville han hjælpe hende. Da han blev så dygtig, at han kunne gøre det - fik han ikke lov; hun ville ikke hjælpes, men utallige andre, er siden blevet hjulpet. Denne lille historie fortæller, at intet han hjælpe os, hvis vi ikke selv er indstillet på det, og disse forandringer, som vi nødvendigvis må foretage os, kan være meget barske, men tro mig - jeg ville ikke have været min sygdom foruden, for så havde jeg ikke haft den viden, jeg har i dag.

Mange hjertelige hilsner

Birte Sjelborg, Helenevej 5 - 6740 Bramming

En helbredelseshistorie

Det begyndte for 25 år siden. Jeg talte en dag med en dame, som sagde til mig, at jeg skulle prøve at drikke urtete. Hun henviste mig til en bog, som hed Markussens Urteteer. Jeg fik fat i bogen og begyndte med universalteen, som smagte vældig godt, og så er den neutral i forhold til Julia Vøldans plus minus teorier.

Da min arbejdskollega fik at vide, hvad jeg drak, fortalte han mig, at det var vældig godt med zoneterapi. Jeg kunne få en bog af Lis Andersen, den hed Håndbog i Zoneterapi. Jeg læste bogen og flere steder i den, henviste forfatteren til andre gode bøger herunder Plus Minus Balancen af Julia Vøldan. Jeg vil benytte lejligheden til at sige rigtig mange tak til Lis Andersen, for læsningen vakte for alvor lysten til alt det alternative.

Jeg blev typebestemt, og siden har jeg levet efter plus minus metoden. Jeg har ingen problemer med at holde kroppen i balance, det klarer jeg let med urtete. Hvis jeg prøver at snyde mig fra det, skal det nok vise sig, f.eks. over lænden, eller hvor man ellers måtte have et svagt sted.

Plus minus balancen er god at efterleve.

Jeg tester min mad og drikke med pendulet.

For 8 år siden fik jeg huset undersøgt for jordstråler. Jeg fik uskadeliggjort jordstrålerne, og det gav virkelig resultater. Før havde jeg ondt i ryggen de første 3 timer efter, at jeg var stået op om morgenen, nu var der ingen problemer mere. Efter flytning til et andet hus to år senere begyndte det hele forfra, og det var værst om natten. Det føltes som en skæren i begge hofter, saven i arme og fingre, kramper i benene, iskias, besvær med at sove og meget mere. Jeg havde heldigvis selv lært at neutralisere jordstrålerne, og siden har jeg sovet godt uden problemer.

For mig er alfa og omega:

1. At få neutraliseret jordstrålerne.
2. At have kroppen i plus minus balance.
3. Om nødvendigt at søge de bedste terapeuter.
4. At tilføre kroppen de livsvigtige mineraler og vitaminer.
5. At få en masse motion.

Derfor, kære medlemmer, det kan betale sig at være positiv over for det alternative. Gør noget selv. Det er aldrig for sent at begynde at lære. Vær opmærksomme på kroppens reaktioner, hvis I flytter til en anden bolig.

Venlig hilsen

Erland Hyllested, Mellemgade 6 - Over Jerstal, 6500 Vojens.

Reducerede annoncepriser

Vi beder venligst evt. annoncører bemærke de stærkt reducerede annoncepriser anført på side 2.

1/1 side koster fremover kun 800,00 kr.

1/2 side koster fremover kun 500,00 kr.

1/4 side koster fremover kun 275,00 kr.

1/8 side koster fremover kun 150,00 kr.

1/16 side koster fremover kun 80,00 kr.

Ny redaktør søges til Solbladet DIT HELBRED DIN FREMTID.

Den gamle redaktør har besluttet at trække sig tilbage fra sit dejlige job på et tidspunkt, hvor årsskiftet nærmer sig. Jeg har valgt at trække mig nu, hvor der er udkommet 4 numre i 1994. Den nye redaktør bør helst tegne sig for mindst 4 bladudgivelser, da Landsforeningen skal efterbetale betydelige portobeløb, hvis der ikke udkommer mindst 4 numre på et år. Jeg skal nok assistere med gode råd i en overgangsperiode.

Gaver

Det kan lige nås endnu at sende 10 kr. til Landsforeningen, inden raketterne ryger til vejrs den 31. december 1994.

Vi mangler en del gaver, inden vi er nået de 250, som gennemsnitligt kræves over en treårsperiode. Får vi dem ikke mister Landsforeningen retten til, at gavegivere af større beløb kan trække beløbet fra i skat.

Har man en girokonto, koster de første 5 gireringer intet, de er indeholdt i det månedlige gebyr til Girobank.

Fat pennen og girer venligst et mindre beløb til konto 11 00 440. På forhånd tusind tak.

Gaver til Landsforeningen:

Jespersen, Skanderborg,
3.000 kr.

Nørgaard, København,
1.000 kr.

Johansen, Lystrup, 400 kr.

Pedersen, Rødovre, 500 kr.

*Vi takker hjerteligst
for donationerne.*

Rudolf Breuss:
**42 dages biosaftkur
er effektiv mod kræft**
5. og sidste del

I femte og sidste del af Breusskuren bringer vi forskellige udtalelser fra Breuss primært om saftkuren.

Min grøntsagssaftkur hjælper ikke kun ved kræft, men også ved følgende sygdomme: Arthritis, Arthrose (ødelæggende ledbetændelse), Coxarthrose (hoftelidelser), Osteoporose (afkalkning af knoglerne) Spondylarthrose (bryst- og lændehvirvelnedbrydning). Ved alle de her nævnte sygdomme behøver man kun at tage kuren i 3 uger, men på samme måde som ved kræftkuren og med salvie- og nyrete. (Men hvis man tager den i alle 42 dage, så skader det på ingen måde, og man ville sågar oven i købet være helt sikker på at være fri for eventuelle forhåndenværende kræftceller). Desuden bør det ved alle disse ledsygdomme anbefales, at man hver 3. eller 4. dag tager nogle varme bade med f.eks. padderoke eller havrestrå.

Jeg må også lige nævne, at det falder ældre folk nemmere at gennemføre min kræftkur, da de har lettere ved at faste og ikke har behov for så mange opbygningsstoffer. På nuværende tidspunkt har allerede et par tusinde gennemført min saftkur i de 42 dage uden at spise noget ved siden af, og de er alle blevet raske igen - for det meste uden tilbagefald. Jeg har personligt behandlet lidt over 2000 på denne måde og har sagt til alle: „Skulle De kende nogen, der også lider af kræft, så anbefal min kur til dem, så kan de også anbefale den videre“. En mand fortalte mig, at han havde taget kuren nøjagtigt efter mine anvisninger og efter en uges forløb mærkede han, at den gjorde ham rigtig godt. Han anbefalede den så videre til 7 andre kræftpatienter, og de var allesammen blevet raske. Jeg bad om denne videre anbefaling, fordi mange patienter kom langt væk fra (Hamburg, Lübeck, ja fra hele Tyskland, Holland, Belgien, Schweiz, fra Canada USA osv). Jeg sagde til folk, at de skulle tænke på, at ikke alle havde mulighed for at rejse så langt. Mit mål var og er stadig at hjælpe så mange kræftsyrge og andre tilsyneladende uhelbredeligt syge som muligt.

I året 1950 helbredte jeg de første kræftpatienter med denne Kræft-Kur-Total og til nu (1980) har jeg behandlet og helbredt brystkræft, hjernesvulster, strubekræft, kirtelkræft, lungekræft, leverkræft, knoglekræft, tarmkræft osv. Og også de patienter, der havde store forbrændinger på grund af bestrålinger.

Lad blot være med at være så bange for kræftangreb! De fleste kræftpatienter og de andre tilsyneladende uhelbredeligt syge ligger på vandårer (se jordstråler). I alvorlige tilfælde ligger de på vandårekryds. Det er det sikreste, hvis man sender bud efter en jordstråleopmåler, der kan konstatere præcis, hvor jordstrålerne befinder sig - og man så får skiftet sengeplads!

Man må ikke indtage noget sammen med biosaften og urteteerne!

Jeg er blevet bestormet med en masse spørgsmål undervejs, f.eks. om man ved siden af saftkuren godt må spise lidt brød, honning, æg eller grøntsager. Eller om man evt. kunne drikke solbær-, hindbær- eller græskarsaft ved siden af. Desuden var der mange, der ville vide, om man samtidig måtte indtage medicin. Man skal IKKE tage andet end det, jeg har beskrevet som hørende til kuren. Man kunne måske godt til-lade lidt citronsaft MEN ALDRIG ÆBLESaft. Frisk udpresset æblesaft må tages ind imellem og ALENE, men ALDRIG sammen med de andre safter! Salviete med Perikum, Pebermyntete og Melisse kan man drikke så meget af, man vil, MEN UDEN SUKKER.

DET ER BEDRE IKKE AT SPISE NOGET TIL! Hvis man ikke overholder mine angivelser f.eks. ved at føje anden næringsoptagelse til, trækker succesresultatet i langdrag.

Jeg vil gerne benytte denne anledning til at betone, at mislykkede resultater altid var forårsaget af, at mine angivelser ikke blev overholdt til punkt og prikke. (Grøntsagssaft, te, vandårer etc.).

Skønsmæssigt er over 40.000 kræftpatienter og andre tilsyneladende uhelbredeligt syge blevet raske igen på grund af min saftkur. Afgået ved døden er kun de, der sam-tidig blev påduttet celleødelæggende medikamenter eller indsprøjtninger. Ved disse celleødelæggende midler er det ikke kun kræftcellerne, der ødelægges, men desværre også mange af vores sunde og raske celler. Kræftceller er efter min overbevisning ikke så meget syge kropsceller, som celler af en egen selvstændig eksistens nemlig Kræft. Disse celler lever af den ballast, som mennesket indtager med føden. Men kræftceller kan nu engang ikke leve af grøntsagssaft alene.

Jeg ville være lykkelig, hvis man kunne forbedre min virkningsfulde „Kræft-Kur-Total“ i kombination med andre behandlingsformer inden for kræftbehandlingen.

Særlige anmærkninger til min grøntsagssaftkur

Megen bevægelse i frisk luft.

Ganske særligt må jeg lige bemærke, at min grøntsagssaftkur havde den ønskede virkning hos kræftpatienter, og at den også kan anbefales i følgende tilfælde:

1. Som forebyggingskur mod kræftsygdomme.
2. Som regenerationskur for hele kroppen. Man skal drikke 1/8 til 1/4 liter saft om dagen, altid før måltiderne og dertil også teerne (Salvie- og nyrete).
3. Som slankekur uden, at man behøver at sulte og tørste, og uden nogen form for ulempe. Hvis det er muligt så helst i 42 dage ligesom kræftkuren.
4. Som forårskur
5. Til forbedring af blodet.
6. Ved led-lidelser som Arthritis, Arthrose osv. i forbindelse med et kurophold.

Kræftsyge rygere, der ikke indstiller rygningen totalt, får ingen gavn af kræft-kuren.

Lidt om at hjælpe syge mennesker

I loven (Østrigske Lægelov, red.) står der, så vidt jeg ved: „Den, der har mulighed for og evne til at yde andre førstehjælp, må ikke af nogen hindres deri“. Altså er det en lov, der har eller burde have gyldighed over hele jorden for alle dem, der er i stand til at hjælpe andre.

Mennesker er i sig selv så komplicerede og så grundliggende forskellige, at der ikke findes nogen læge i verden, der kan sige, at han kender mennesket så godt, at han er ufejlbarlig i sin diagnose og i sin behandling.

Således er der efter min mening heller ikke nogen læge, der har ret til at mene, at kun han og hans gruppe af meningsfæller alene kan helbrede. Dersom lægerne kunne hjælpe enhver, hvad jo ville være vidunderligt!, så tror jeg, at der ikke ville være nogen som helst, der gik til „kvaksalver“. Også lægerne selv går til „kvaksalvere“, healere, homøopater osv., hvis de er alvorligt syge og har været det ret længe uden at kunne få hjælp, hverken fra sig selv, kolleger, hospitaler eller klinikker.

Hvis en alternativ behandler kun behandler folk på grund af pengene, så er der bare tale om en kvaksalver. Men hvis han gør det for at hjælpe, så er han simpelthen en hjælper i nøden. Og hvis han vil være en god hjælper, så skal han også være en god iagttager og hele tiden være nysgerrig og studere videre. Lære kan man så meget, man vil, men hjælpe ALLE er der vel ingen i hele verden, der kan.

Medicin og biosaftkur

Kræftpatienter, der også har sukkersyge, skal fortsætte med deres insulin, ellers gør medicin i forbindelse med min saftkur sig overhovedet ikke. (Behovet for den daglige medicin forsvinder efterhånden og er væk efter ca. 3-7 dage).

Hvorfor er sygdomme trods rigtig diagnose og rigtig behandling ofte uhelbredelige?

Den 24. april 1944 købte jeg en bog af Otto Wirz „Diagnose via øjnenes regnbuehinde“, Karl Rohm Verlag i Lorch (Württemberg).

I denne bog så jeg, hvorfor syge mennesker tit ikke kan helbredes i 10, 20, 30 ja op til 40 år til trods for rigtig diagnose og behandling. Dr. Wirz skriver bl.a., at det mod møl og andet utøj hyppigt anvendte naftalin og den kunstigt fremstillede kamfer indeholder arsenik (det er konstateret ved analyse), og ved at indånde disse dunster fremkaldes de mangfoldigste sygdomme. Han skriver videre: Denne gift er menneskehedens værste morder, dens mærker forsvinder aldrig fuldstændig fra iris, et tegn på, at denne forgiftning nærmest er uhelbredelig“.

Her er et lille afsnit fra denne bog: „Fra Chicago meldes: Seks brødre havde efter hinanden sovet i den samme seng, og alle var døde efter kort tids forløb. Den eneste søster, der iøvrigt stod for husholdningen, blev arresteret grundet mistanke om giftmord. Hun havde allerede siddet 3/4 år i fængsel. Man havde ganske vist kunnet påvise arsenik i ligene, men ikke i en sådan mængde, at man kunne sige, at der var tale om giftmord. Da lod sagføreren indholdet af den madras, de døde havde ligget på, undersøge, og man fandt en masse arsenik i den. Det havde madrasfabrikken anbragt der som møl-beskyttelse. At indånde denne gift kostede de 6 brødre livet. Søsteren blev øjeblikkelig løsladt.

Fra mine mangeårige erfaringer kan jeg fortælle endnu mere om det, og jeg er overbevist om, at man faktisk ingen chance har for at helbrede en syg, hvor der findes gifte som f.eks. naftalin, kunstig kamfer, DDT, fluespray, luftrensere på WC osv.

Så kommer Breuss med nogle eksempler fra sin mangeårige praksis. Der kom f.eks. i 1944 en dame (Alice B. født 29.11 1885), der havde haft en alvorlig hudsygdom i 42 år, og ingen havde kunnet hjælpe hende. Breuss kunne se i hendes øjne, at hun indåndede naftalindampe og sagde, at hun skulle fjerne naftalinen fra sin bolig. Damen blev forskrækket, for hun havde i hvert fald ikke haft naftalin i huset! Men Breuss sagde så, at han ville komme hjem til hende og kigge efter. Og han kunne jo lugte det med det samme. Der stod et stort „stearinlys“ i en flot smedjærnslysestage. Men lyset var blot en attrap. Hun sagde, at hun havde fået det mange år tidligere i England, og at det dengang havde været over en meter højt. Hun havde fået det med den bemærkning, at hun med det i huset ikke ville blive belemret med møl og andet utøj. Lyset blev fjernet og boligen røget ud med harpiks, man kan også bruge røgelse. Hun drak så den te, hun skulle og vaskede sig med den te, hun skulle, og hun blev rask på 14 dage.

Et andet eksempel var fra maj 1965, hvor en dame spurgte mig, om jeg kunne gøre noget for hendes 12-årige datter, der var blevet blind. Øjenlægen havde sagt, at synsnerven var lammet, og at der ikke var noget at gøre, hverken med operation, behandling eller briller. Da damen ikke havde datteren med, så jeg dog på moderens øjne, at de måtte have naftalin derhjemme, og at det var derfor, man hidtil ikke havde kunnet hjælpe datteren. Damen fortalte så, at det havde de da i hver eneste skuffe. Jeg fortalte hende så, hvad hun skulle gøre - med at fjerne det hele og røge huset ud. Datteren var rask igen efter 3 uger.

Jeg sagde til damen, at hun omgående skulle gå til øjenlægen med sin datter og fortælle ham, at hvis man ikke så hurtigt havde fjernet denne gift, havde barnet virkelig ikke fået sit syn tilbage. Giv ham også min recept, så han kan hjælpe andre i lignende situationer“. Hvorledes man kan helbrede synsnervelammelser og andre lammelser, kan De se under „Lammelser kan tit helbredes ved vejtrækningsgymnastik“.

Et tredje og skrap eksempel: En dame fra Hamborg havde et mærkeligt udslet, der forløb præcist som efter et urværk. I de sidste 3 år havde hun i 5 dage på højre lår, 5 dage på venstre lår, 5 dage fra mave til hals, 5 dage på ryggen og så forfra igen 5 dage på højre lår osv., haft udslet, der forløb som følger: 3 dage er det som akne, så bliver det store vandfyldte blærer altid mange, over 80. Når de så var fyldt måtte hun presse hul på dem, for hun kunne ikke holde det ud for svie. Den femte dag var alt helet, og dagen efter begyndte det hele forfra. Hun havde ikke opsøgt onkologer, men havde kun holdt sig til homøopater og naturlæger. Da Breuss så fortalte fruene, at der var naftalin med i billedet, sagde hun med tårer i øjnene: „Åh, nu bliver jeg rask!“ Det viste sig, at hendes far, der var apoteker på et homøopatisk apotek, engang havde sagt til hende, at hvis han nogen sinde fandt naftalin, kamfer, DDT eller den slags i lejligheden, så ville han ikke vide af hende længere, for det er nemlig overlagt mord“. Da hun senere var blevet gift og havde mistet alt ved udbombning, synes hun, at hun ville gøre alt for, at møl og utøj ikke skulle tage det lidt fra hende, hun nu havde fået skrabt sammen. Hun havde på det tidspunkt glemt alt om, hvad hendes far havde sagt i tidernes morgen. Giften blev fjernet, og lejligheden blev hver dag i 14 dage røget ud. Hun drak hver dag nyre-te, som jeg havde angivet og vaskede sig med en anden te. Hun var rask efter 3 uger.

Kost i forbindelse med kræftsygdomme

Oversættelse og sammendrag af artiklerne: „Kost vid tumörsjukdom“ af dr. Wilhelm Jülke fra det svenske FALK-bladet og „Kostförslag för cancerpatienter“ af dr. Martin Reder fra det svenske FALK særtryk „Hur kan man förstå cancer“ foretaget af Erik Jacobsen.

Tidligere har kræftpatienter fået at vide, „at kosten ikke spillede nogen rolle“. Men i de senere år har det ændret sig, og kræftspecialister taler nu om, at halvdelen, måske flere af kræfttilfældene har en sammenhæng med kosten. Men selv om man således erkender kostens betydning for cancerens opståen, så spiller kosten stadigvæk næsten ingen rolle i den konventionelle behandling. Men kræft er jo en sygdom, der udvikler sig over lang tid, inden den bliver opdaget. Det ville da være mærkeligt, at det, som er godt for mennesket, inden diagnosen stilles, lige pludselig mister sin betydning, når kræften er opdaget. Det er nok mere fornuftigt at regne med det modsatte, at det, som hjælper os med at undgå sygdomme, tværtimod bliver endnu vigtigere, når diagnosen er stillet, og det så gælder kampen for at overvinde kræften. Ved en antr9oposofisk helhedsbehandling af kræftsyge spiller kosten en vigtig rolle. Dog er det ikke meningen, at vi skal være fanatiske, thi måltidet skal være en glæde, maden være noget vi holder af, det må ikke gå hen og blive en straf.

Generelt må det siges, at en god „madhygiejne“ er meget vigtig. Det betyder bl.a., at man tager sig god tid til at spise, at man får tygget maden ordentligt og dermed nydt smagen af maden uden at foretage sig andet, der forstyrrer. Man bør spise til bestemte tider. Morgenmaden er speciel vigtig. Og spis ikke for store mængder på én gang, så er det dog bedre med et par små mellemmåltider. Urtekrydderier til maden er godt, f.eks. fennikel, kommen, basilikum, rosmarin og løvstikke. Man skal også forsøge at gøre maden lidt festlig for øjet.

Det, der nærer os i madvarerne, er den levende kraft, de indre kvaliteter, og ikke i første omgang mængden af protein, kulhydrat og fedtstof. Det gælder om at kunne modtage disse indre kvaliteter og få gavn af dem. Maden er jo mærkelig nok delvis en belastning, et arbejde for kroppen, som er svært at klare, når vi er blevet syge, og da gælder det om at koncentrere sig om det virkelig vigtige og nyttige, så leveren kan opbygge vore livskraft og samtidig også klare udskillelsen af affaldsstoffer.

Som hovedregel er laktovegetarisk kost at foretrække. Undgå så vidt muligt

kød, specielt flæsk, æg og sødmælksprodukter, inklusiv ost. Dog en smule fisk, magert kalve-, lamme- eller hjortekød går an. Men hvis man spiser tilstrækkeligt med forskellige frugter, korn- og syrnede mælkeprodukter, behøver man ikke at være urolig for mangel på protein. Havre, rug, hvede, hirse, ris mm. stimulerer protein-optagelsen på en god måde, blot man husker at behandle kornet på en måde, så det bliver letfordøjeligt, f.eks. ved dextrinering (strukturendring af stivelse), der er en metode, det kan anbefales at sætte sig ind i.

Levende føde, som gennem Ann Wigmores arbejde er blevet anerkendt for sin lægende kraft, har spirer og hvedegræs som vigtige indslag. Spirer kan man selv fremstille hjemme i glaskrukker eller spirebakker købt i helsekostbutikker. Dyrkningsvejledning og anvendelige frøsorter fås samme sted. Mungbønner, uskallede linser, alfalfa (lucerne) og hvedekorn er gode til en begyndelse. Spirerne er rige på let optagelige mineraler, proteiner med høj næringsværdi og er meget vitaminrige. Hvedegræssaft kan fremstilles i en frugt- og grøntsagsspresser. Har man ikke en presser, kan en håndmixer bruges. Vand og hvedegræs mixes til en grøn drik, som derefter sies igennem en fintmasket si for at fjerne græsresterne. Drik da så meget af den frisklavede saft, som du kan. Hvedegræsset kan dyrkes i en altankasse med fugtig jord. Så hveden tæt og dæk kassen med papir eller plast. Spirerne løfter det selv af, når de kommer frem, og når så hvedegræsset er 10-20 cm højt, kan man begynde at klippe af det. Af anden levende føde kan nævnes rå grøntsagssafter, frem for alt rødebedesaft. Et par deciliter hver dag er udmærket. Glem heller ikke frugt uden sprøjte- og konserveringsmidler.

En velkrydret grøntsagsbouillon er en god indledning til et måltid, og senere kan man også spise lidt råkost, dog ikke for meget, for er man vant til kogt protein- og fedtrig mad, kan man ikke uden videre gå over til den tungt fordøjelige råkost, men må forøge mængden langsomt. Som kræftpatient bør man dog helt undgå grøntsager fra natskyggefamilien (Solanaceae) dvs. kartofler, tomater, peberfrugt og auberginer. Er man rask, kan man nok overvinde de giftige alkaloider, disse planter danner, og få glæde af mineraler og vitaminer, men har man fået kræft, har det vist sig, at man ikke tilstrækkeligt kan overvinde disse alkaloider, så de i stedet for kommer til at virke fremmende på kræftsygdommens vækst. Undgå altså disse grøntsager. Heller ikke svampe er godt for kræftpatienter, hverken dem vi kan samle i skoven eller købe i bakker, i skimmeloste eller i bagværk med gær. Svampens meget komplekse næringsstoffer kan fremme væksten af primitive fremmede vækstformer i kroppen, hvad vi jo ellers prøver at undgå.

I dag regner man stærkt ophedede madvarer, som brunet, tørstegt og brændt mad som kræftfremkaldende. Kød, fisk, æg, gratineret ost og andre proteinrige madvarer med brunstegt overflade indeholder stoffer, der øger kræft risikoen. Også brød og kornprodukter samt kaffe, der er hårdt ristet, bør man undgå. Det er således, at mængden af carcinogene stoffer øges dra-

stisk med en forøget tilberedelsestemperatur. Fra omkring 80 grader C til 130 grader C er det relativt ufarligt, men over 140 grader C øges mængden af farlige stoffer meget hurtigt. Temperaturen i bunden af en stegepande går normalt op til 180-200 grader C, og temperaturen i stegeovn er ofte lige så høj.

Produkter ned mange kemiske tilsætningsstoffer som konserveringsmidler, kunstige aromaer, rester af bekæmpelsesmidler og salte som f.eks. nitrit udgør en stor belastning for fordøjelsessystemet. Derfor er biodynamisk eller økologisk dyrkede produkter at foretrække. Al tilberedning bør foregå så skånsomt som muligt og helst af friske varer. Dybfrosne varer mister den indre vitalitet og „struktur“. Dåsekonserves og mad tilberedt i mikrobølgeovn bør også undgås.

En træg fordøjelse, som kan komme af fiberfattig og fedtrig kost, øger også risikoen for kræft. Den langsomme tarmpassage bevirker, at galdesyrerne kan forandres af bakterierne i tarmen til kræftfremkaldende stoffer, der så påvirker tarmen, men de kan også optages i blodet og cirkulere i kroppen. Fed kost øger også chancen for kræft i brystet og underlivet hos kvinder eller får en allerede opstået knude til at vokse hurtigere. Salt og nitrit øger risikoen for kræft i maven, og store mængder kaffe påvirker bugspytkirtlen. Det burde være unødvendigt at advare mod alkohol og tobak.

Omkring brugen af kosttilskud er der nogen forskel i holdningerne. På den ene side siges det, at vores daglige behov for vitaminer osv. burde kunne dækkes ind af den mad, vi spiser. Her kommer bl.a. de forskellige kålsorter, navnlig broccoli, ind som grøntsager, der har et meget højt indhold af stoffer, der beskytter mod kræft. En omlægning af vore kostvaner til fedtfattig og fiberrig kost vil også have en gavnlig effekt. Man kan desuden overveje at anvende nogle antroposofiske urtemediciner, der forbedrer kroppens evne til at fordøje og få glæde af det, der findes i maden. Som muligheder skal her nævnes Hepatodoron-, Digestodoron- og Amaratabletter.

På den anden side er der erfaring for, at kræftpatienter, der får store doser C-vitamin, klarer sig bedre, f.eks. indtaget som brusetablet 1 gram 3 gange om dagen. A og E vitamin er også kendt for deres beskyttende effekt. Kalk er vigtig for cellernes evne til at regulere forskellige processer, så med den fremadskridende forsurening af naturen kan der opstå kalkmangel. Vi lever også på grænsen af selenmangel, så et dagligt tilskud af selen kan også komme på tale. Alle de her omtalte kosttilskud doseres som angivet på emballagen.

Artiklen er lånt fra FALKE Øje-blik sept. 94. Bladet udgives af Foreningen til støtte for Antroposofisk Læge-Kunst. Tlf. 5376 5815.

En pårørendes beretning

Af Bippen Norberg, Spanien

Jeg føder vort andet barn. Min mand, Peter, har cancer og er nu så syg, at han knap orker at være med til fødslen. Han river sin hud i laser, fødderne og maven svulmer op, åndenød og træthed, træthed, træthed. Radiumstationen: Jaså.

Jeg orker ikke mere! Jeg vil tage mig af vor nyfødte datter og indimellem have en skulder at læne mig mod. Jeg er vred på Peter, som er syg lige nu. Og jeg lider med ham, når jeg ser, hvordan han plages.

Vidarkliniken, S-15391 Järna, tlf 0046 (0)8 551 50 591, kan det være noget for ham? Hvilken glæde for øjet! Midt i alt det vanskelige bliver jeg så glad. Varmen strømmer imod os fra farverne på væggene, fra pejsen i dagligstuen. Sygeplejersken tænder op for os, inden hun tænker på at spørge om personnummer, og fra personalet, som møder os - de giver os opmærksomhed.

„Sådan kan du jo ikke bare se ud!“, udbryder dr. Einar Berg, så snart han ser Peter og henviser til hans oppustede mave - han ser også ud, som om han mindst var i syvende måned. Einar tager os med det samme ind på sit lægeværelse, stikker hul i maven og lader mig hjælpe ham med at tage lidt af den væske, som har samlet sig, for at lindre smerterne.

Peter kan endelig få lov til at give efter. Give efter for sin totale træthed, ikke behøve at kæmpe og ikke behøve at forsvare sig - men bare få lov til at have det varmt og godt og få lov til at sove så meget, han vil. Og bare have lov til at tage imod den gode mad, de varme bade, de velduftende indsmøringer, de masserende hænder, varmedunkene ved fødderne, uldtæpperne, som bliver puttet omkring ham.

Jeg efterlader ham der, modtaget trygt og godt og tager hjem med det nyfødte barn i en sele på maven og det lidt ældre barn ventende hjemme hos naboen. For første gang i lang tid føler jeg mig tryk. Der kommer han til at få pleje - i ordets rette forstand. Og jeg kan slippe for den tunge byrde, der har ligget på mig, og åbne mig helt for at være til stede for vor lille datter.

Jeg er faktisk også lidt misundelig på Peter, jeg leger med tanken om at være syg og få lov til at blive på Vidarkliniken!

Men nu behøver jeg ikke at være syg for at få lov til at opleve Vidarkliniken indefra. Jeg får lov til at opleve det som pårørende. De næste måneder er jeg der næsten hver dag. Jeg får lov til at møde min mand uden at have ansvaret for hans pleje, uden at behøve at bryde mig om det praktiske, uden

at behøve at forstå sygdommen - jeg kan med tillid overlade arbejdet til personalet. Peter og jeg kan i stedet for mødes over de store spørgsmål om liv og død i livets gåder.

For to uger siden forlod vor datter min livmoder og begav sig ud i sit eget liv. Nu er det, som om vi befinder os i en stor livmoder: Rosa, stille, blød og varm. Man aner kun vagt det almindelige liv udenfor, og al kraft kan rettes mod en helbredelsesproces, mod en vækstproces, som ikke bare er fysisk.

Bang! Kontrasten er stor: Huddinge sygehus, akut undersøgelse, som ikke kan gøres på Vidarkliniken. Peter har meget høj peber, han fryser, han har kulderystelser. Ingen uldtæpper og ingen varmedunk er til at få. „Hvad er det for et sygehus, som ikke engang har en varmedunk?“, udbryder Peter fortvivlet til sygehjælperen i receptionen. Lang ventetid, uro i korridoren. „Hvileværelset“ er koldt, gråt og med neonlampe i loftet. Vi slukker lyset og Peter falder i søvn. Pludselig går døren op, neonlampen tændes, og en sygeplejerske bombarderer os med informationer. Vi kryber sammen - hvordan beskytter man sig egentlig? Vi længes efter Vidarklinikens rolige personale, som forsigtig åbner døren og føler sig frem, inden de spørger: „Er det passende nu, eller skal jeg komme igen senere?“

Ved undersøgelsen konstateres en livstruende infektion. „Skal jeg dø, så vil jeg virkelig ikke gøre det her!“, siger Peter, og vi tager en taxa tilbage til Vidarkliniken („på eget ansvar“). Jeg står af, hvor vi bor, for jeg kan godt tage hen til Vidarkliniken alene - der er det noget godt, der venter mig!

Mere end tre år er der nu gået, efter at en svag Peter (som klart var i bedring), kom vaklende hjem. Da var han træt af at være på Vidarkliniken, tiden „i livmoderen“ havde gjort sit, og nu var han parat til at gå ud i livet.

En varm tak til jer, som har været med til at skabe Vidarkliniken, og som hver dag (og nat) fortsætter med at skabe den. Vi bor nu langt væk fra Järna, men det er en tryghed for os, at den og I findes der.

PS: Jeg fik megen praktisk hjælp og følelsesmæssig støtte fra venner i denne tid, og det er jeg inderligt taknemmelig for. At jeg f.eks. kunne komme til at snakke om og udtrykke min vrede mod Peter, som var ved at dø fra mig, da jeg havde mest behov for ham - (det snakkede jeg dog først med ham om langt senere!), og at jeg kunne komme til at tale om den angst og sorg, som var i mig. Det er vigtigt at tænke på, at når én i familien er syg, er hele familien ramt. Ikke kun den syge behøver pleje, men også de pårørende kan have behov for pleje (selv om det er en anden slags) samt opmærksomhed og terapi.

Artiklen er et lån fra FALKE Øje-blik september 1994. Bladet kan evt. bestilles på 5376 5815.

Foredrag

Lokalforeningen København Nord indbyder til foredrag på 1. sal i Lundtofte Nye Skole, Nøjsomhedsvej 1, 2800 Lyngby, onsdag den 2. november 1994 kl. 19.15.

Foredragsholderen er Mette Feilberg, der vil holde et foredrag med titlen

QiGong - balance i sind og krop

QiGong er en flere tusind år gammel lære om kroppens energier og kredsløb. Qi betyder livsenergi og Gong præstation. QiGong kan beskrives som akupunktur i bevægelse. Den forbedrer helbredet og giver livsenergi.

Mette Feilberg har arbejdet med alternativ behandling i 15 år, er QiGong-instruktør og underviser i samarbejde med QiGongmesteren Richard Sulikowski.

Som medlem har man adgang til reduceret pris ved alle foredrag, der afholdes i foreningens regi landet over. Prisen pr. foredrag er indtil videre sat til 30 kr. for ikke-medlemmer og til 20 kr. for medlemmer. Husk medlemskvitteringen fra 1994.

NYE BØGER

Et godt liv - uden mange stimulanser

af John Finnegan og Daphne Gray

192 sider, 198 kr. Klitrose.

Forlaget Klitrose har endnu engang formået at formidle en epokegørende bog. Denne gang om muligheden for at genoprette grundlaget for et godt helbred - nemlig, hvordan man via de rigtige kosttil-

skud kan frigøre sig fra afhængighed af stimulanser. Bogen indeholder en indgående beskrivelse af de stimulanser, der findes på markedet i dag - både de farlige narkotiske, alkoholiske og medicinske, men også det, vi troede var ret så uskyldigt som f.eks. sukker, kaffe og/eller cigaretter. Kroppens afhængighed beskrives, og vi får at vide, hvordan vi ved at tilføre vores organisme de rigtige ting, kan ændre vores stofskifte, således at trangen til stimulanserne forsvinder, og vi kan begynde på en ny frisk tilværelse. Vi holder op med at være slave af vores krop og bliver dens herre. Bogen indeholder vejledende kosttilskud og nogle fine opskrifter. Bogen anbefales stærkt til alle, der kender til én eller anden form for afhængighed enten hos sig selv eller andre.

Spis dig til Psykisk Balance og en sund arvemasse

af Ellen Møller

138 sider, 98 kr. Klitrose.

Hensigten med denne bog er at hjælpe nervesvækkede mennesker til selv at kunne tage hånd om problemerne i tide. Det er mit håb, at denne naturmetode på længere sigt må få afsmittende virkning på den gængse form for behandling.

Man vil kunne opnå fine, varige helbredsresultater helt uden brug af medicin.

Levnedsmiddelhygiejne

af Elin Kirkegaard og Preben Vestergaard Hansen

302 sider, 248 kr. Borgen.

Bogen redegør for levnedsmiddelbårne sygdommes opståen, og hvordan disse forebygges i praksis. Værket om mikroorganismernes skade- eller nyttevirkning henvender sig til alle, der er beskæftiget med fødevarer. 4. reviderede udgave.

Spændende læsning.

Samtale med dig selv - Vejledning i selvanalyse

af René Diekstra

243 sider, 228 kr. Borgen.

Man må kende sig selv og forstå sig selv for at kunne ændre sit indre og sin adfærd. Det er indlysende. Alligevel er det vist de færreste, der har boret gennem egen overflade og ærligt og nøgternt spurgt: Hvem er jeg?

Mennesketyperne skildres, og beskrivelserne danner grundlag for de konklusioner, som enhver kan drage om sig selv eller sine nærmeste.

03762 1335
DANMARKS NATUR- & LÆGE-
ATT.: VIDENSKABELIGE BIBL
NØRRE ALLE 49
2200 KØBENHAVN N

Adresser på Lokalforeninger:

Kalundborg Lokalforening, Poul Gyllun, Strandhaven 69, 4400 Kalundborg	tlf.: 53 51 60 40
Københavns Lokalforening, Louis Montana, Rosenvang 40, 2700 Brønshøj	tlf.: 31 60 96 80
København Nord Gunnar Johansen, Mølleåparken 11, 3, 2800 Lyngby	tlf. 45 87 97 75
Lokalforeningen Nordjyllands Amt, Harald Svenningsen, Kirkevej 1, 9520 Skørping	tlf.: 98 39 16 14
Den Syd- & Sønderjyske Lokalforening, Tage Jessen	tlf. 74 67 46 54
Vestegnens Lokalforening, Annette Reble, Peblinge Dosering 22, 2, th., 2200 København N.	tlf.: 35 36 28 10

Adresser på kontaktpersoner:

Hans Gydesen, Østergården 45, st.th., 2635 Ishøj,	tlf.: 43 73 79 63
Mary Holmud, Ærtekrogen 7, 2860 Søborg,	tlf.: 31 67 18 76
Erik Hyllested, Hindsholmvej 266, 5370 Mesinge,	tlf.: 65 32 19 65
Vagn Skov, Pilevej 9, 6600 Vejen,	tlf.: 75 36 15 68
Birte Sjelborg, Helenevej 5, 6740 Bramming,	tlf.: 75 17 33 34

Landsforeningen til Kræftens Forebyggelse

Formand **Annette Reble**, Peblinge Dosering 22, 2. th., 2200 København N, Tlf.: 35 36 28 60.
Næstformand **Elmer Hansen**, Grønningen 15, 6340 Kruså. Tlf 74 67 16 17.
Sekretær **Louis Montana**, Rosenvang 40, 2700 Brønshøj, Tlf.: 31 60 96 80
Kasserer **Mølleåparken 11, 3. t.v., 2800 Lyngby**, Giro: 11 00 440.
Bestyrelsesmedlemmer **Jørgen Elmklint**, Pilgårdsvænge 31, 2635 Ishøj. Tlf. 43 54 26 23.
- **Erland Hyllested**, Mellemgade 6, Over Jerstal, 6500 Vojens. Tlf. 74 54 78 19.
- **Tage Jessen**, Ellundvej 17, 6330 Padborg. Tlf. 74 67 46 54.